

**ระเบียบโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์
ว่าด้วยการสั่งพักงานและเงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักงาน**

พ.ศ. ๒๕๔๔

ระเบียบ

มวส. ๘ /๒๕๔๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มี ระเบียบว่าด้วยการสั่งพักงานและเงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักงานอาศัยอำนาจตามความใน ข้อ ๔๙ วรรคสอง ของข้อบังคับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๓ คณะอนุกรรมการบริหารงานบุคคล ในการประชุมครั้งที่ ๓ / ๓ /๒๕๔๔ เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ว่าด้วยการสั่งพักงานและเงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักงาน พ.ศ. ๒๕๔๔” เรียกโดยย่อว่า “ระเบียบ มวส. ๘ / ๒๕๔๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๔๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“โรงเรียน” หมายความว่า โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานโดยได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง จากงบประมาณของโรงเรียน

ข้อ ๔ การสั่งให้เจ้าหน้าที่พักงานเพื่อรอผลการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และการดำเนินการให้เป็นไปตามผลการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๕ เมื่อเจ้าหน้าที่ผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ผู้อำนวยการจะสั่งพักงานได้ก็ต่อเมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้หนึ่งถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญานั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจและผู้อำนวยการพิจารณาเห็นว่าถ้าให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นยังคงอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ อาจทำให้เกิดความเสียหายต่อโรงเรียนได้

(๒) มีพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นว่า ถ้าให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นยังคงอยู่ในตำแหน่งหน้าที่จะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือการพิจารณาหรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น

(๓) เจ้าหน้าที่ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกคุมขังหรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษาและถูกคุมขังหรือต้องจำคุกมาเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวัน

ข้อ ๖ ภายใต้ข้อบังคับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๓ หมวด ๗ ข้อ ๔๙ เรื่องวินัยและการรักษาวินัย การสั่งพักงานให้พักตลอดเวลาที่สอบสวน

ข้อ ๗ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหลายสำนวน หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหลายคดี เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ถ้าจะสั่งพักงานให้สั่งพักทุกสำนวนและทุกคดี

ในกรณีที่ได้สั่งพักงานในสำนวนใดหรือในคดีใดไว้แล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักงานนั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวนในสำนวนอื่น หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในคดีอื่นเพิ่มขึ้นอีก เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ก็ให้สั่งพักงานในสำนวนหรือคดีที่เพิ่มขึ้นนั้นด้วย

ข้อ ๘ การสั่งพักงาน ห้ามมิให้สั่งพักงานย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่กรณีต่อไปนี้

(๑) ผู้ซึ่งจะถูกพักงานอยู่ในระหว่างถูกคุมขังหรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา การสั่งพักงานในเรื่องนั้น ให้สั่งพักย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกคุมขังหรือต้องจำคุกได้

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักงานไว้แล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่เพราะคำสั่งเดิมไม่ถูกต้อง ให้สั่งตั้งแต่วันที่สั่งพักงานตามคำสั่งเดิมหรือตามวันที่ควรต้องพักงานในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

ข้อ ๙ คำสั่งพักงานให้เป็นหนังสือ ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักงาน พร้อมทั้งกรณีและเหตุที่สั่งพักด้วย

เมื่อได้มีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้ใดพักงานแล้ว ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นรับทราบ พร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งนั้นให้โดยพลัน แต่ถ้าไม่อาจแจ้งให้ทราบได้ให้ปิดสำเนาคำสั่งนั้นไว้ ณ ที่ทำการของเจ้าหน้าที่ผู้นั้นและแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งส่งคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ ณ ที่อยู่ของผู้นั้นซึ่งปรากฏเป็นหลักฐานที่งานฝ่ายทะเบียนประมวลผลของโรงเรียนด้วย และให้ถือว่าได้แจ้งคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้ทราบแล้ว

ข้อ ๑๐ เมื่อได้สั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้ใดพักงานเพื่อรอฟังผลการสอบสวน ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนเป็นประการใด ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้น กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้สั่งลงโทษตาม ข้อ ๔๗วรรคแรก แห่งข้อบังคับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลพ.ศ. ๒๕๔๓

(๒) ในกรณีที่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นไม่ได้กระทำผิดวินัย ให้สั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นกลับเข้าทำงานในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันที่ต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งที่ผู้นั้นมีอยู่

(๓) ในกรณีที่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้น กระทำผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นร้ายแรงที่จะลงโทษในระดับโทษปลดออกให้สั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นกลับเข้าทำงานในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกันที่ต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งที่ผู้นั้นมีอยู่ และสั่งลงโทษตามข้อ ๔๖ วรรคแรก แห่งข้อบังคับโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๑๑ เจ้าหน้าที่ผู้ใดถูกสั่งพักงาน ให้งดเบิกจ่ายเงินเดือนสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้นั้นตั้งแต่วันที่ถูกพักงานเป็นต้นไป

ข้อ ๑๒ เงินเดือนระหว่างพักงานนั้น เมื่อการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีทางศาลหรือเจ้าพนักงานสอบสวนตามกฎหมายสิ้นสุดลง

(๑) ถ้าปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ผู้ถูกสั่งพักงานมิได้กระทำความผิด ให้จ่ายเต็มจำนวน

(๒) ถ้าปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ผู้ถูกสั่งพักงานกระทำความผิด และถูกสั่ง ลงโทษในระดับโทษต่ำกว่าปลดออกให้จ่ายครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับก่อนวันถูกสั่งพักงาน

(๓) ถ้าปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ผู้ถูกสั่งพักงานกระทำความผิดและถูกสั่งลงโทษในระดับโทษปลดออก ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือน

ข้อ ๑๓ ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้ใดตายเสียก่อนการสอบสวนหรือการพิจารณาคดีสิ้นสุด
ให้ผู้อำนวยการวินิจฉัยตามสำนวนการสอบสวนหรือหลักฐานที่ปรากฏว่า จะจ่ายเงินเดือน
ระหว่างถูกพักงานหรือไม่แก่ทายาทโดยธรรม โดยอนุโลมตามข้อ ๑๒

ข้อ ๑๔ ให้ผู้อำนวยการรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๔

โกศล เพ็ชรสุวรรณ
(นายโกศล เพ็ชรสุวรรณ)
ประธานอนุกรรมการบริหารงานบุคคล

สำเนาถูกต้อง

(นายบรรจบ วงศ์โกมลเชษฐ์)
หัวหน้าฝ่ายอำนวยการ
โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์